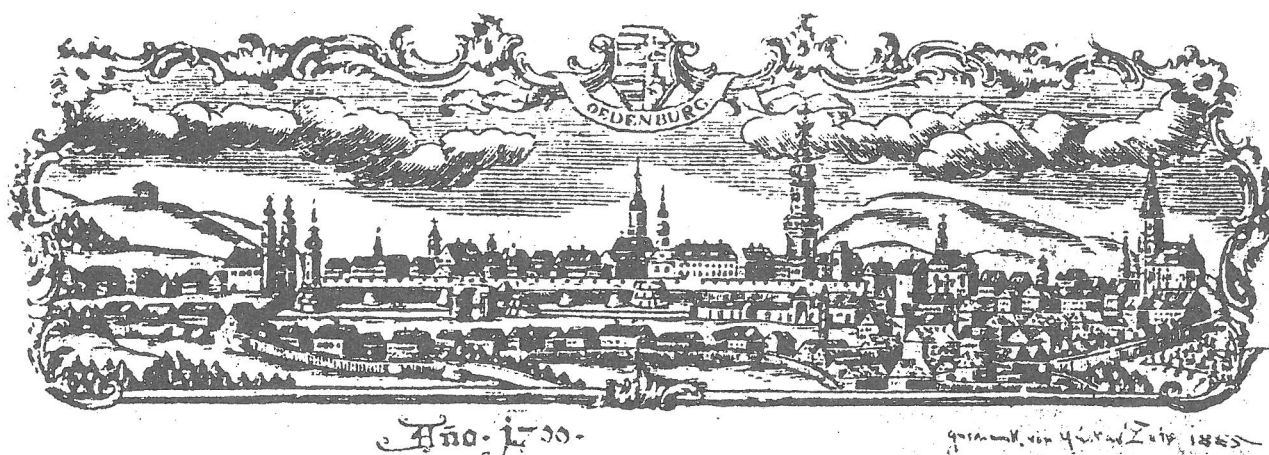

SOPRONI EGYETEM

Az 1999-ben tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök rövid szakmai életrajza

Sopron
1999

BEVEZETŐ

Mindnyájan voltunk egyszer az Akadémián - énekelték elődeink és énekeljük mi is az ősi, selmeci diákéneket. Az Alma Materhez való vonzódás, az Alma Mater tisztelete nemzedékről nemzedékre száll át. Ez az érzelmi kapcsolat kétoldalú, mert nemcsak az Egyetem padjait elhagyó valétánsok tartják meg kedves, kitörölhetetlen emlékként az itt eltöltött, életük talán legkedvesebb éveit, de az Alma Mater sem feledkezik meg az itt felnőtt nemzedékekről.

Ennek egyik hagyományos megnyilvánulása, hogy minden évben a tanévnyitó ünnepségen tiszteletdiplomát nyújt át az élet szakmai és társadalmi viharait átélt idős kollégáknak. A munkában megfáradt, de meg nem öregedett kedves erdőmérnök kollégák 50 év után arany-, 60 év után gyémánt-, 65 év után vas-, és idén hosszú idő óta először 70 év után rubin oklevél tiszteletdiplomában részesülnek.

Az állami erdőgazdálkodás teljessé válása, a szervezeti felépítés folyamatos változásai, a kemény politikai és gazdasági diktatúra közepette kellett a szakmát féltő, friss diplomás, fiatal szakembereknek helytállni. És ezt megtették az 1949-ben végzett erdőmérnökök, tisztelet és köszönet jár nekik ezért. Az 1929-ben, 1934-ben és 1939-ben valétálók élete és munkássága ma már élő történelem.

Az 1999-2000-es tanév ünnepélyes megnyitásán nagy örömünkre 1 rubinoklevél, 3 vasoklevél, 3 gyémántoklevél és 49 aranyoklevél adományozására, illetve átadására kerülhet sor. Külön öröm, hogy az Alma Mater történetében először gyémánt doktori oklevél átadására is sor kerül Dr. h.c.Dr. Magyar János részére.

Vannak, akik egészségi állapotuk, vagy a nagy távolság miatt, sajnálatunkra, személyesen nem vehetik át megérdemelt tiszteletdiplomájukat.

Az Alma Mater tisztelettel fejet hajt idős gyermekei előtt és ezen az úton is megköszöni életművüket. Munkájukat, életüket példaként a fiatal generációkkal meg kívánja ismertetni. Ennek jegyében adjuk közre kiadványunkat, szolgáljon mindenkinek támaszul, adjon erőt a mindennapi, ma sem problémamentes munkánkhoz.

Sopron, 1999. szeptember hó

Jó szerencsét!
Üdv az erdésznek!

Dr. Lakatos Ferenc
egyetemi docens

RUBINOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Vendel Ferenc (1906) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Csiky Sándor u.7.sz.

Oklevél száma: 141 Kelte: 1929.11.18.

Az oklevele megszerzése után csak alkalmi munkát kap magánmérnöknél. 1931-1945 márciusáig az Egri Érsekségnél szolgál mint gyakornok, vasútüzemvezető és erdőgondnok. Vasútüzemvezetői beosztásban tervezi és megépíti a gyöngyössolymosi, a felnémeti és a felsőtárkányi erdei kisvasutak szárnyvonalait. Az államosítás után 1948-ig eddigi állomáshelyén állami erdőgondnok. 1956 márciusáig a Mátrai Erdőgazdaságnál Mátrafüreden gondnok, a központban fahasználati előadó, végül igazgatóhelyettes főmérnök. 1971-ig a Gazdaság központjában fahasználati csoportvezető, majd fafeldolgozási előadó. 1971 január 1-én nyugállományba vonul. Nyugdíjasként - volt vállalatánál - fafeldolgozási ügyekkel foglalkozik, pár év után a Szegedi Falemezgyár minőségi ellenőre. 1975-től a mai napig a MERT minőségi ellenőre. 1952-1955-ig tanácsstag Mátrafüreden. Az "Erdészeti kiváló dolgozója" kitüntetés tulajdonosa.

1979-ben arany-, 1989-ben gyémánt-, 1994-ben vasoklevélben részesült.

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Kovács Gyula (1906) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: B-2000 Antwerpen, Adrian Bouwersstraat 13.

Oklevél száma: 227. Kelte: 1934.05.02.

Erdőmérnöki oklevelét 1934-ben szerezte meg. Gyakorlati munkáját 1934-ben gróf Károlyi László uradalma Pálházai ipartelepeken kezdi, ahol a fűrésztelepen, a villanytelepen és a vasútüzemnél dolgozik. 1937-40 között MÁV mérnök, vasútvonalak felügyeletét látja el és faanyagátvevő. 1940-45 között a Győri Magyar Vagon- és Gépgyárban a Repülőmotor Üzem vezetője és a repülőtéri fenntartási szolgálat megszervezője. 1943-ban főmérnöknek nevezik ki.

Soproni egyetemi éve alatt lehallgatta a bányamérnök hallgatóknak és kohászoknak oktatott műszaki tárgyakat, hogy később megszerezze gépészmérnöki oklevelét. Erre a háborús események miatt azonban nem került sor.

A háború során mint tartalékos katonatiszt nyugatra került és Belgiumban telepedett le.

1947-ben iparendélyt kap Belgiumban villamostechnikai hajófelszerelési berendezések tervezésére, gyártására és beépítésére. Később vállalata munkáját az általános hajófenntartási szolgálattal bővíti.

1983-ban nyugállományba vonul, de részben továbbra is részt vesz a vállalat irányításában.

1984-ben arany, 1994-ben gyémántoklevélben részesült.

Dr. h.c. Dr. Magyar János (1911) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1037 Budapest, Jolsva u. 6.

Oklevél száma: 22. Kelte: 1934.11.19.

Gyakorlati munkáját egy magánerdőbirokon (Erdőhorvátiban, illetve Háromhután) kezdi meg. 1936-40 között az Egyetem Erdőrendezéstani Tanszékén, illetve az Állami Erdészeti Kutató Intézetnél - Sopronban - havidíjas erdőmérnökként, majd gyakornokként dolgozik.

1940-41 között Gödöllőn (Állami és Koronauradalmi Erdőigazgatóság Erdőrendezőségén) segéderdőmérnök, majd az FM Erdészeti Főosztály Üzemrendezési Osztályán dolgozik.

1946-49 között a MÁLLERD igazgatóság Főmérnöke és az Erdőbirtokpolitikai Főosztály vezetője.

1949-52 között az Erdőközpontban, majd az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériumában főmérnök.

1952-54 között az ERTI igazgatója, majd az Erdőmérnöki Főiskolára kerül az Erdőrendezési Tanszék vezetőjeként.

1957-60 között az Erdőmérnöki Főiskola igazgatója, majd 1961-62-ig rektorhelyettese..

1976-tól kutatást vezető egyetemi tanár, majd 1982. január 31. hatállyal nyugállományba vonul.

Hosszú szakmai tevékenysége alatt nagyon sok, főleg az erdőrendezéssel kapcsolatos feladatot látott el. Az erdészeti kutatómunka szervezésében és fellendítésében szintén komoly részt vállalt. Mint egyetemi oktató az erdészeti felsőoktatás fejlesztésében és mai kereteinek kialakításában is mindvégig nagy munkát végzett. Kiterjedt nemzetközi kapcsolatokkal rendelkezik.

1939-ben műszaki doktori címet szerzett. 1952-ben megkapta a Mezőgazdasági Tudomány (erdészet) kandidátusi fokozatát, majd 1954-ben a doktori fokozatot nyerte el. 1967-ben az MTA levelező, majd 1985-ben rendes tagjává választották meg. Az MTA Veszprémi Akadémiai Bizottságának 1972 óta tagja és huzamos időn keresztül az Erdészeti Szakbizottság elnöke is volt. Tíz éven át volt az MTA Erdészeti Bizottságának elnöke és az Agrártudományi Közlemények Szerkesztő Bizottságának, valamint a TMB Növénytermesztési Szakbizottságának tagja. Nyugállományba vonulása után is folytatja ezt a széles körű tevékenységét. 1936-tól kezdve napjainkig több mint 180 szaktanulmányt, cikket, bírálatot, kutatási beszámolót, könyvrészletet, stb. írt. Nagy számú kandidátusi védésen vett részt bírálóként.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1937 óta tagja.

Számos magas kitüntetés tulajdonosa: Munka Érdemrend arany fokozata (1981), Magyar Köztársaság Tiszti Keresztje (1997).

1986-ban munkájának elismeréseképp tiszteletbeli doktori címet (Dr. h.c.) kapott az Egyetemről.

Igen tisztelt idős kollégánk vasoklevelével egyidőben az Alma Mater történetében először a gyémánt doktori oklevelet is átveheti.

Szabolcs József (1910) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 7090 Tamási, Garay u. 9.

Okl. sz.: 237 Kelte: 1934.07.28.

Első munkahelye a Miláth uradalom, majd 1936-45-ig Pilismaróton dolgozik. A háború után a Pécsi Állami Erdőigazgatóságon helyezkedik el. 1947-50 között Szálkán erdőgondnok, majd 1953-ig a Bolyi Erdőgazdaságnál erdőművelési előadó. Innen a Tamási Állami Erdőgazdasághoz kerül, ahol 1970-ig - főmérnökként - dolgozik. Nyugállományba vonulását követően a Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdaságnál, mint vadászati előadó dolgozik. Résztvesz az 1971. évi Vadászati Világkiállítás szervezésében, a trófeabírálatokban és a magyar trófeapavilon berendezésében.

Szakirodalmi munkássága elsősorban a vadgazdálkodás tárgykörére esik. 1968-ban a Dámvad, 1971-ben az Erdei szalonka c. könyve jelenik meg. Ezenkívül Az Erdőben, a Nimródban és külföldi vadászújságokban is publikált.

A Tolna Megyei Trófeabíráló Bizottság munkájában hosszú időn át részt vett.

Munkásságát különböző kitüntetések odaítélésével ismerték el. 1984-ben arany-, 1994-ben gyémántoklevelet kapott.

GYÉMÁNTOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Árkosi Gyula (1912) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2500 Esztergom, Irinyi u. 3.

Oklevél száma: 85. Kelte: 1939. január 20.

Erdőmérnöki oklevelét 1939-ben szerezte meg. Az eredeti Fiedler családi nevét 1940-ben a BM 292/1940.II.o. határozat alapján Árkosira magyarosította.

Szakmai munkáját a Miskolci Állami Erdőigazgatóságon a Paraszniai Erdőhivatalnál kezdte meg erdőrendezőként. 1940-ben a Gödöllői Erdőigazgatóság Galgamácsai Erdőhivatalának vezetőjévé nevezik ki, ahol 1946-ig dolgozott. Innen 1946-ban a császári, majd 1949-ben a Valkói Erdőhivatalhoz kerül erdőgondnoki beosztásba. Átszervezés után a Komárom Megyei Erdőgazdasági Egyesülés igazgatóhelyettes tervelőadója volt 1950-53 között. Az Egyesülés megszűntével főmérnöki beosztásba került Esztergomba, és mint a Pilisi Állami Erdőgazdaság főmérnöke vonult nyugállományba 1973-ban.

Nyugállományba vonulása után időszakonként szaktanácsadást végzett társadalmi munkában.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1939 óta tagja. Rendezvényeken gyakran tartott előadásokat. A helyi csoport elnöke volt nyugdíjazásáig, és 1968-73 között a MTESZ Esztergomi Szervezetének elnökségi tagja is volt. Munkásságát díszoklevéllel ismerték el.

Szolgálati ideje alatt megkapta az "Erdészet Kiváló Dolgozója" és a "Munka Érdemrend" ezüst fokozata kitüntetések.

1989-ben aranyoklevélben részesült.

Dr. hc. Dr. Bencze Lajos (1912) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Szent György u. 1.

Oklevél száma: 91 Kelte: 1939. 06. 26.

Erdőmérnöki oklevelét 1939-ben szerezte meg. Ezt megelőzően miután tanulmányait a brünni Erdőmérnöki Főiskolán 1936-ban befejezte, 2 évig erdőrendezőként dolgozott.

1939-43-ig Kárpátalján dolgozott, mint beosztott mérnök, majd pedig a Kisilvai Állami Erdőhivatal vezetője volt.

1943-45-ben Budapesten az FM Erdészeti Főosztályán dolgozott, majd 1945-46-ban Mezőhegyesen az erdőgondnokság vezetője. 1946-49 között az Erdőközpontban vezérigazgatói titkár, majd 1949. január 1-től az esztergomi, később a Soproni Erdészeti Középiskolában tanár. 1951-től az Erdőmérnöki Főiskola adjunktusa, majd 1953-57 között a Tolna Megyei Állami Erdőgazdaság igazgatóhelyettes főmérnöke.

1957-63 között a Dunántúli Erdővédelmi Állomás vezetője, majd az ERTI munkatársa. 1962-ben kandidátusi fokozatot szerez. 1963-ban kinevezik az Erdészeti és Faipari Egyetemre docensnek. 1970-ben egyetemi tanári címet kap. 1969-től nyugdíjazásáig (1980) a Vadgazdálkodástani Tanszék vezetője.

Tudományos munkásságot az ötvenes évek elejétől folytat. Eredményeit számos szakcikkben, könyvben, könyvrészletben adta közre. Ezek témája főleg a vadgazdálkodással kapcsolatos eredményeit a gyakorlat is átvette és alkalmazza. Az 1971 évi Vadászati Világkiállítás megrendezésében fontos szerepe volt. Tudományos munkássága kapcsán széles körű külföldi kapcsolatai vannak.

1988-ban életműve alapján az Erdészeti és Faipari Egyetem tiszteletbeli doktori címet adományozott számára.

Több kitüntetésben, elismerésben részesült.

1989-ben aranyoklevélben részesült.

Riedl Gyula (1914) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1034 Budapest, Szőlő u. 37.

Oklevél szám: 89. Kelte: 1939. május 1.

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően első szolgálati helye Kárpátalján a LATORICA Rt. Szolyvai Erdőgondnoksága volt. Az államerdészethez történő kinevezésével még 1939-ben a Bustyaházi Erdőigazgatósághoz került. Itt kezdetben a központban, majd a Királymező-felső Erdőhivatal vezetőjeként teljesít szolgálatot Kárpátalja kiürítéséig. Bustyaházi szolgálata közben a földművelésügyi miniszter a Besztercei Erdőigazgatósághoz rendelte ki és Vaszód állomáshellyel megbízzák a Szálvavölgyi Erdőhivatal vezetésével, ahol a hét hónapos tevékenysége alatt megszervezi és bevezeti a házilagos fakitermelést, egyidejűleg ellátja a Naszódi és a Rebravölgyi Erdőhivatal vezetését is.

A háború után a hadifogságból hazatérve, 1945-ben a Győri Állami Erdőigazgatóságnál igazgatási osztályvezetőként, majd a megalakult Győri Erdőgazdasági Nemzeti Vállalat vezérigazgató helyetteseként teljesít szolgálatot. 1951-ben Budapestre helyezik át az Erdőközpontba és megbízzák a Termelési Osztály vezetésével. Az FM átszervezése során előbb az Állami Mező- és Erdőgazdaságok Minisztériumában, illetőleg az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériumában az Állami Erdőgazdaságok Dunántúli Igazgatóságának helyettes vezetője, végül az Országos Erdészeti Főigazgatóság Erdőgazdasági Főosztálya vezető helyettese. Tagja volt az Erdőgazdasági Tanácsnak. 1957-ben áthelyezték az Erdészeti és Faipari Tervező Irodához igazgatóhelyettes-főmérnöki beosztással. Itt dolgozott nyugállományba vonulásáig, 1976. december 31-ig. Munkaterülete a műszaki fejlesztés volt.

Nyugállományba vonulása után is folyamatosan az Országos Erdészeti Egyesületben tevékenykedik, amelynek 1940 óta tagja. 1948-ban megszervezi az OEE Győri Csoportját, amelynek titkárja lett. 1964-ben megalakítja az OEE Budapesti Bizottságát, amelynek megszűnéséig elnöke. Az OEE elnökségének három évtizeden át volt tagja. Évtizedeken át az Egyesület Szervezési, majd a Szervezési és Propaganda Bizottságának vezetője. Hat éven át volt egyesületi titkár, illetőleg műszaki titkár és 1998-ig az OEE Díjbizottsága titkáraként tevékenykedett. 1959-től napjainkig az OEE könyvtárosa. A MTESZ-nek 1965-től egy cikluson át volt elnökségi tagja. A Mérnökök és Technikusok Tanácsában, valamint a MTESZ Díjbizottságában 1986-ig, a MTESZ Zsúri-bizottságában 1991-ig képviseli az OEE-t.

Sokrétű szakmai és társadalmi munkáját számos kitüntetéssel ismerték el. Így megkapta a "Munka Érdemérem", a "Munka Érdemrend" ezüst és arany fokozatait, és számos más kitüntetést. 1970-ben Bedő Albert Díjban részesült, míg 1996-tól az OEE Tiszteletbeli tagja.

1989-ben aranyoklevélben részesült.

Palkó László (1910) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1066 Budapest, Oktogon tér 3.

Oklevél száma: 95. Kelte: 1939. október 4.

Szakmai munkásságát már diplomája megszerzése előtt megkezdte, üzemtervező volt egy magánirodában. 1939-40-ben Munkácson és Szolyván erdőrendező, illetve vasútüzemnél dolgozott. 1940-ben Lénán erdőfelügyelő, majd az FM-ben dolgozott 1945-ig. Ezután a Budapesti Erdőigazgatóságon, majd a MÁLLERD-nél osztályvezető. 1947-től tervezési feladatokkal foglalkozott, főleg a háborús károk felszámolása, majd útépítés és gyümölcsösök telepítése volt a munkaköre.

1948-50 között szakmai tanácsadó, majd rövid ideig a Váci Erdőrendezőségen dolgozik, később építésvezető az Erdőközpontban. 1950-53 között Szilvásváradon az Építésvezetőségen dolgozott, több fontos feltáró utat épített meg.

1952-ben a Borzasi Állami Gazdaságnál rizstelepek tervezésével és építésével foglalkozott. 1953-54-ben géptelepvezető, majd banknál műszaki revizor. Itt a Keleti-Főcsatorna építésének műszaki ellenőrzését látta el. 1954-62 között börtönben volt politikai elítéltként. Ekkor a Faipari Vállalatnál, mint faipari technikus dolgozott.

1962-73 között az ERDÉRT Vállalatnál tervezési és építési feladatokat látott el. Nyugdíjazása óta ugyanitt tovább dolgozik.

Társadalmi munka keretében előadásokat, tanfolyamokat tartott. Több kitüntetés tulajdonosa, újító munkássága is elismert.

1989-ben aranyoklevélben részesült.

ARANYOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Dr. Balogh Ferenc (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 1161 Budapest, Rózsa u. 70.

Okl. sz.: 414 Kelte: 1949.7.16.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949 augusztusától 1952-ig a szegedi erdőgondnokságon és a szegedi erdőgazdasági NV-nál mérnöki, üzemegységvezetői beosztásban alföldfásítási feladatokkal foglalkozott.

1952-től 1956-ig az Erdőgazdasági Építőipari Vállalatnál építésvezetői és kalkulációs csoportvezetői beosztásban dolgozott.

1956-tól 1967-ig az OEF megszüntetéséig az Országos Erdészeti Főigazgatóság Műszaki Fejlesztési Osztályán, főmérnöki beosztásban. – gépesítés fejlesztési feladatokkal foglalkozott.

1967-től 1969-ig az Erdészeti Tudományos Intézet kutatója, feladata az erdei apríték termelés fejlesztése.

1969-től 1984-ig az Agrotröszt, majd később jogutódja az Agrotek üzletkötője, illetve csoportvezetője, ahol feladata az erdőgazdasági és az elsődleges faipari gépellátás országos megszervezése volt.

1984-ben nyugállományba vonult.

1984-től 1990-ig nyugdíjasként szaktanácsadó.

Az Erdő és az Erdőgazdaság és Faipar c. folyóiratban mintegy 20 szakcikke jelent meg.

Az Erdészeti és Faipari Egyetemen 1966-ban doktori címet szerzett. Több szakmai előadást és szakmai bemutatót tartott. Két szakfilm szakértői munkája és mintegy 10 szakkönyvrész és továbbképző anyag írása jelzi munkásságát.

1957-től 1980-ig titkára volt, és mindmáig tagja az Országos Erdészeti Egyesület Gépesítési Szakosztályának.

Több kitüntetés, pl. az ERTI "Jubileumi Emlékérem" tulajdonosa.

Beély Miklós (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 3525 Miskolc, Széchenyi u. 19. II/11.

Okl. sz.: 426 Kelte: 1949.11.14.

1949-ben a Miskolci Erdőgazdasági Nemzeti Vállalat Fahasználati Osztályán kezdi pályafutását.

1950 végétől Miskolci Erdőgazdasági Nemzeti Vállalat Szetléleki Erdőgondnokságán erdőművelő, majd gondnokságvezető.

1951 végén a Bükk Állami Erdőgazdasághoz kerül, mint gépesítési, vasútügyi, fahasználati, majd szállítási előadó.

1958-tól műszaki csoportvezető.

1960-tól a Közgazdasági Csoport vezetője, majd a Tervgazdasági és Kereskedelmi Osztályt vezeti.

1969-1971-ig a nyékládházai Mezőpanel Épületelem Gyárban létesítményi főmérnök.

1971-től a Keletbükki Állami Erdőgazdaságnál műszaki fejlesztési osztályvezető.

1977-től a Műszaki Fejlesztési és Ellátási Osztály vezetője, majd főosztályvezető.

1982-1985-ig Miskolci Fűrészüzem vezetője.

1985-től nyugdíjas.

Különböző köléppálya szerkezeteket dolgozott ki a középhegységek nehéz terepeire. Kidolgozta a földmű és terméskő útalapok vibrálóhengeres építésének technológiáját, és gyakorlattá tette azt. Az ERTI külső munkatársaként 10 éven keresztül közreműködött az erdőfeltárás és a természetes erdőfelújítás kapcsolatára épülő komplex gépesítés kísérletekben. Tervezője és végrehajtója a Miskolci Fűrészüzem rekonstrukciójának. Nyugdíjazása óta szaktanácsadói, szakértői (igazságügyi szakértő), tervezési feladatokat vállal. Munkája során 16 esetben kapott elismerést, a kitüntetései között van a Munka Érdemrend bronz fokozata is.

Békei Tibor (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 7633 Pécs, Lázár Vilmos u. 8.

Oklevél száma: 391. Kelte: 1949.02.14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg. Az oklevél megszerzését követően 1952-ig erdészeti szolgálatot teljesít, ahol mint erdőtelepítő, erdőbecslő dolgozik, majd a Szunyogszigeti vadbefogó építésében és üzemeltetésében vesz részt. 1950-től ugyanitt üzemegységvezetőként teljesít szolgálatot.

Ezt követően jelentkezik bányamérnöki átképzésre, és az Ózdi szénmedence bányáiba kerül, ahol 1952-től átképzősként, majd a mérnökség vezetőjeként a bánya feltérképezése, az elővájások kitzúzése és irányítása képezte feladatát. Egészségügyi okok miatt a bányát elhagyja és 1956-ban áthelyezik a Vízügyi Szolgálathoz, ahol nyugdíjba vonulásáig dolgozik. Ez idő alatt Baján, 1971-től Pécsen teljesít szolgálatot. Baján a Solt és a déli országhatár közötti szakasz beruházási, felújítási, fenntartási, üzemeltetési, árvízvédelem-szervezési és szakhatósági feladatai tartoznak feladatkörébe. Pécsre történt áthelyezése után Baranya- és Somogy megye vízi létesítményeinek szakhatósági feladatairól gondoskodik.

Nyugdíjasként a Baranya megyei Trófeabíráló Bizottság tagjaként 1998-ig vesz részt a Bizottság munkájában.

Munkássága elismeréseként megkapja a Magyar Népköztársaság Munka Érdemrend Ezüst Fokozatát, több Árvízvédelmi Érem, valamint számos más irányú kitüntetés tulajdonosa, melyből kiemelendő a Hubertus Kereszt.

Béldi László (1922) okleveles erdőmérnök

Címe: 7200 Dombóvár, Dr. Ries u. 9.

Okl. sz.: 338 Kelte: 1948.5.7.

1940-1945 között hallgató, de diplomáját 1948-ban szerzi meg egzisztenciális okokból.

1945-50 között erdőgondnoksági beosztott, erdőgondnoksági vezető, szakiskolai tanár.

1950-ben elhagyja az erdészetet, s a MÁV-nál helyezkedik el, ahol szakaszmérnöként, építésvezetőként, fő-építésvezetőként, és végül a dombóvári Építési Főnökség főmérnökeként tevékenykedik. Innen megy nyugdíjba 1982-ben.

Nyugdíjba vonulása után egy ipari részvénytársaságot menedzsel, mely a MÁV részére különböző pályás szerkezeti elemeket tervezett, fejlesztett, gyártott. A Közlekedési Felügyeletnél területi főmérnöként hatósági feladatokat látott el.

A mai napig is gyakorló mérnök, jelenleg mint bejegyzett vasúti pályaépítő szakértő tevékenykedik.

Bernhardt Mátyás (1922) okleveles erdőmérnök

Címe: 1114 Budapest, Ulászló u. 11.

Okl. sz.: 412 Kelte: 1949.4.9.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-től 1951-ig a Soproni Egyetem Erdővédelmi Tanszékén tanársegédként dolgozott. 1951-69 között az Országos Földmérési Intézetnél, a Városmérési Irodánál, majd a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál mint tervező, illetve csoportvezető tevékenykedett. 1969-től 1983-ig az Út-Vasúttervező Vállalatnál irányító tervező. 1961-64 között az Erzsébet-híd építésénél-, valamint 1976-1983 között Libiában a Ras Jedir-Tripoli vasútvonal tervezésénél mint geodéziai vezető vesz részt.

1964-ben Miniszteri Dícséretet kapott az Erzsébet-híd műszaki tervezése során végzett eredményes munkájáért.

Bognár Ferenc (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 8360 Keszthely, Munkácsi M. u. 2.

Okl. sz.: 416 Kelte: 1949.7.16.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

Aktív szolgálatban 36 évet töltött el a MÁV-nál.

1949-ben a MÁV Soproni Osztálymérnökségén kezdte a szolgálatot, majd Pápán, Zalaegerszegen és Tapolcán folytatta az időközben Pályafenntartási Főnökségnek átkeresztelt szolgálati helyeken, szakaszmérnök, vezetőmérnök, majd pályafenntartási főnök beosztásokban.

Feladata volt, mint a MÁV osztálymérnökségek, illetve pályafenntartási főnökség mérnökének a vasúti pálya alépítményének és felépítményének, és a vasúti magasépítmények fenntartása, ezek kisebb felújításai, beruházásai.

Dr. Borsos Zoltán (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: Szombathely, Szél Kálmán u. 12.

Okl. sz.: 417 Kelte: 1949.7.16.

1949-1985 között a Vas Megyei Állami Erdőgazdaságnál dolgozik, először erdőművelési előadóként, majd csoportvezetőként, osztályvezetőként, végül innen ment nyugdíjba főmérnökként. Más munkahelye nem volt. Nyugdíjasként az MTA VEAB kérésére a vasi erdők ökoszisztémáit kutatja. E munkája elismeréseként az 1823-ban alapított Societas Scientiarum Savariensis tagjai sorába hívja és 1998. október 6-án megtartja székfoglaló előadását, mellyel kiérdemli, hogy a régészek, múzeológusok, matematikusok, fizikusok, csillagászok, botanikusok, orvosok, biológusok tudományos társaságába első erdészként bekerüljön.

Több könyv szerzője, társszerzője. Kutatási témájában a Societas 65 tudományos publikációját ismeri el.

MTA VEAB Erdészeti Munkabizottságában, az OEE Erdőművelési Szakosztályában, a Vas Megyéért Egyesületben tevékenykedik, ez utóbbi szervezet Környezetvédelmi Bizottságának vezetője.

A Széchenyi István, Gayer Gyula, Pro Universitate Soproniensis kitüntetések, és a Nagyváthy János, Kaán Károly, MTESZ, valamint a Gotthard Jenő díj birtokosa.

Bógér András (1920) okleveles erdőmérnök

Címe: 3232 Mátrafüred, Hegyalja u. 6.

Okl. sz.: 376 Kelte: 1949.2.14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-ben jelentkezett az alföldfásítási programra. A Síkvidéki Erdőgazdasági Vállalat szabadszállási gondnokságára nyert felvételt.

1950-ben kinevezték a Bugaci Állami Erdőgazdaság igazgatóhelyettesévé.

1951-től a Kecskeméti Állami Erdőgazdasággal történő összevonást követően erdőművelési előadóként dolgozik, majd a Kecskeméti Erdőgazdasági Egyesülés körzeti építésvezető mérnöke lesz. Részt vesz az alföldfásítás fenyőmagszükségletét fedező matkópusztai magpergető, illetve a tiszakécskei fűrészüzem felépítésében. Hirtelen jött súlyos betegség után az Északi Hegyvidéken dolgozik tovább. Az Északmátrai Állami Erdőgazdaságnál műszaki előadó, majd a két erdőgazdaság (Észak-Dél) összevonása után műszaki osztályvezető. Tevékenyen részt vesz az Erdőgazdaság gépesítésében és a Mátrai feltáróutak kiépítésében.

1970-ben közreműködik az Erdőgazdasági Szakmunkásképző Iskola létrehozásában. Igazgatóhelyettesként tevékenyen részt vesz az iskola fejlesztésében. Szolgálatára végéig megépült Észak-Magyarország legkorszerűbb erdészeti középiskolája mintegy 400 fős hallgatói létszámmal.

Tanári oklevelet szerzett.

1983-ban ment nyugdíjba. Ezt követően még évekig irányította az Iskola felnőttképzését egész Észak-Magyarországra kiterjedően.

Burkus Béla (1920) okleveles erdőmérnök

Címe: 1022 Budapest, Füge u. 2/b

Okl. sz.: 378 Kelte: 1949.2.14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg, majd az Állami Mélyépítési Intézetben helyezkedik el, melynek jogutódja az UVATERV.

1949-1952 között elsősorban katonai repülőterek bővítési és különböző nagyipari létesítmények előkészítési tervezésével foglalkozik.

1952-ben osztályvezetői kinevezést kap, melyet 1962-ig tölt be.

1955-ben részt vesz egy Szíria-Jordánia-Szaudarábia vasútvonal helyreállításának nemzetközi tervpályázatán, melyet a helyszínen 5 hónap alatt dolgoz ki.

1961-ben gazdasági mérnöki szakon végez a Budapesti Műszaki Egyetemen.

Ugyanebben az évben felkéri a Nehézipari Minisztérium egy külszíni szénbányák tervezésével foglalkozó Tervező Iroda szervezésére, amit elfogad, és ezzel lehetősége nyílik egy már működő bányában kivitelezői gyakorlat szerzésére. Levizsgálja az előírt tantárgyakból, és 1962-ben megkapja a külszíni bányák felelős műszaki vezetésére szolgáló engedélyt.

1962-1965 között az Ecsédi Külszíni Szénbánya főmérnöke és egyúttal felelős műszaki vezetője.

1966-ban Gyöngyösi székhellyel megszervezi a Mátraaljai Szénbányászati Tröszt keretén belül a Tervező Irodát, melynek 1974-ig vezetője.

1974-ben kinevezik a Mátraaljai Szénbányák igazgató helyettesének. Hozzá tartozik a Visontai Kulfejtés befejezésének és a leendő Bükkábrányi Kulfejtés beruházásának irányítása.

1978-tól a nehézipari miniszterhelyettes mellett töltött be tanácsadói munkakört.

1979-ben megalakul a Központi Bányászati Fejlesztési Intézet, ahol fővállalkozói igazgató beosztást kap.

1982-ben nyugdíjba vonul.

1983-ban megalakítja a "Jószerecsét" Bányászati Szakértő és Gazdasági Munkaközösséget melyet 1988-ig tart fenn.

Többszöri kitüntetése közül a két legfigyelemreméltóbb a minisztertanács elnöke által adományozott a "Bányászat Kiváló Dolgozója" és a "Bányászati Szolgálati Érdemérem".

Dr. Csesznák Elemér (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Bajcsy-Zs. u. 3.

Okl. sz.: 392 Kelte: 1949.2.14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg. Ezt követően a Kiskunhalasi Erdőgazdálkodás erdőművelési előadóként, majd üzemegységvezetőként dolgozott. Később Kecskemétre neveztek ki az Erdőgazdasági Egyesülés műszaki osztályvezetőjének. Az Egyesületek megszűnése után a Földművelési Minisztériumba neveztek ki, a Síkvidéki Erdők Igazgatóságának műszaki osztályára, előadói minőségbe. Itt tevékenykedett 1953-tól 1955-ig. Feladata volt a fahasználat, fakitermelés és faanyagmozgatás gépesítése. Saját kérésére visszatért a "tő melletti" munkához, és a Pilismaróti Erdészeti vezetője lett.

Családi okok miatt szülőhelyére, Sopronba költözött, ahol pályázat alapján az EFE tanársegédje lett. Egy évig az Erdővédelemtani-, majd nyugdíjba vonulásáig az Erdőműveléstani Tanszéken dolgozott. Tudományos tevékenysége alapján neveztek ki

egyetemi adjunktussá., docenssé, majd tanárrá, miután egyetemi doktori és a tudományok kandidátusa minősítést is megszerelte.

1989-ben nyugdíjba vonult. Ezt követően szakmai tevékenységet nem folytatott, mivel az erdőgazdálkodás megváltozott körülményei nem egyeztek szakmai felfogásával.

Mintegy félszáz cikke jelent meg, főleg kutatási eredményeiről. Tíz egyetemi jegyzet önálló és társszerzője, valamint több könyv társszerzője is.

Hat éven át volt Erdőmérnöki Kar dékánhelyettese, tudományos bizottságának elnöke és az Egyetem Továbbképzési Osztályának vezetője. Tudományos téren tagja volt a MTA Erdőművelési-, majd a VEAB Erdészeti Bizottságának.

Több kitüntetés tulajdonosa.

Csorba Jenő (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 3534 Miskolc, Stadion u. 13.

Okl. sz.: 461 Kelte: 1949.11.14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg. Ezt követően a Miskolci Erdőrendezőségi Kirendeltség főmérnöke. Később az Állami Földmérés -, a Budapesti Geodéziai és Földmérési Vállalat Miskolci Osztályán földmérő mérnökként dolgozik. Évtizedekig az Északterv Miskolci Tervező Vállalatnál mélyépítési komplex irányító tervező, majd mélyépítési komplex osztályvezető főmérnök.

1984-ben nyugdíjba vonul.

A tanácsi úthálózatok gazdaságos tervezése című könyv és geodéziai számítások számítógépes szisztémái jezik munkásságát.

Több dícséret és kitüntetés tulajdonosa.

Dr. Danszky István (1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 1027 Budapest, Jurányi u. 4.

Okl. sz.: 434 Kelte: 1949.9.24.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-50. között a Győri Erdőgazdasági NV. főelőadójaként tevékenykedik.

1950-től 1952-ig a Devecseri Állami Erdőgazdaság előadója, majd 1952-53. között a Fejér megyei Erdőgazdasági Egyesülés erdőművelési főelőadója.

1953-54. között az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériumának előadójaként majd csoportvezetőjeként dolgozik.

1954-től 1968-ig az Országos Erdészeti Főigazgatóság erdőművelési osztályvezetője.

1967-ben a "Mezőgazdasági Tudomány Kandidátusa" címet szerez.

1968-70. között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium erdőművelési csoportvezetője, ezt követően 1975-ig az Erdészeti Tudományos Intézet műszaki-gazdasági tanácsadója.

1975-től 1990-ig az Országos Vetőmag és Szaporítóanyag Felügyelőség igazgatóhelyettese, a Mezőgazdasági Minősítő Intézet Kertészeti és Erdészeti Igazgatóságának igazgatója.

Szakirodalmi tevékenységéből kiemelendő:

1. Danszky István /szerk./ Magyarország erdőgazdasági tájainak erdőfelújítási, erdőtelepítési irányelvei és eljárásai.
2. Danszky István /szerk./ Erdőművelés I.-II., melyek a mai napig alapvető műveknek számítanak az erdőszet területén.

Az OEE Erdőművelési Szakosztály tagja, elnöke, a MEDOSZ Erdészeti Bizottságának, az MTA Erdészeti Bizottságának tagja.

Több kitüntetés, többek között a "Munka Érdemrend Arany fokozata" tulajdonosa.

Dr. Erdős László (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 1121 Budapest, Szanatórium u. 3/4

Okl. sz.: 382 Kelte: 1949.2.14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-ben a Tőzegkitermelő Nemzeti Vállalatnál geodéziai munkákat végez.

1950-61. között a MÁV Fatelítő Vállalat főelőadója, valamint a Dombóvári Telítő Üzem és a MÁV Pályaépítő Üzemi Vállalat főmérnöke.

1962-től 1969-ig az Országos Erdészeti Főigazgatóságnál felügyeleti munkát végez az erdőhasználat területén.

1970-85. között az Állami Gazdaságok Országos Központjánál erdő- és vadgazdálkodási ágazatvezető.

1982-ben műszaki doktori címet szerez. A hazai szaklapokban folyamatosan, külföldi lapokban esetenként a nyárfatermesztéssel kapcsolatosan publikál. Aktívan részt vesz a Magyar Nyárfa Bizottságban, az Agrármodernizációs Tanácsadó Testületben, és az Állami Gazdaságok Erdő- és Fafeldolgozási Szakbizottságában is.

Közreműködik több szakkönyv és kiadvány szerzői és szerkesztői munkáiban. Az OEE elnökségének, és az "Erdő" Szerkesztő Bizottságának több ciklusban tagja, az Egyesület több szakosztályában közreműködik.

Több kitüntetés birtokosa, többek között a Munka Érdemrend Ezüst Fokozata és a Kaán Károly emlékérem.

Farkas Barnabás (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 1118 Budapest, Jagelló u. 4/a

Okl. sz.: 435 Kelte: 1949.9.24.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-1956-ig A budapesti illetve országos Erdőrendezési Intézetnél erdőmérnök, később főmérnök.

1956-ban Kanadába távozik. A magyar erdőmérnöki oklevelét nem ismerik el mérnöki diplomának, így a "Corporation of Engineers" által kijelölt vizsgák sikeres letétele után kapja csak meg a mérnöki címet.

1957-1965 Pte. Clarize-i városi mérnökségen felügyelő, majd városi mérnök.
1965-1973 National Harbours Board: Montreáli kikötőnél szerkezeti mérnök.
1973-1990 Az ALCAN (Aluminium Company of Canada) montreáli irodájában általános, majd főmérnök.
1990-től nyugdíjas.

Fuják József (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Jutasi u. 23.

Okl. sz.: 410 Kelte: 1949.4.9.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-54 között az Erdőgazdasági Építő Vállalatnál építésvezetőként vett részt erdei utak, vasutak, iparvágányhálózat építésében.

1954-ben több ok miatt pályát vált, banktisztviselő lesz. Munkahelyei: Mezőgazdasági és Szövetkezeti Bank, Magyar Beruházási Bank, Állami Fejlesztési Bank. A szervezet korszerűsödésével beosztása is változik - revizor, csoportvezető, osztályvezető, fiókvezető helyettes, igazgató helyettes, majd 17 éven át első számú vezető, megyei igazgató, illetve területi igazgató.

Részt vesz több Nyugat-Dunántúli beruházásban, többek között az Egyetemi Könyvtár létrehozásában is. Nyugdíjasként munkaviszonyt már nem létesít.

Írása jelent meg az Erdő c. folyóiratban, az Erdészettörténeti Szakosztály pályázatára díjnyertes dolgozatot készített. Elnöke volt a Finn-Magyar Egyesületnek, 1949-től tagja az Erdészeti Egyesületnek, részt vesz az Erdészettörténeti Szakosztály munkájában.

Több kitüntetés tulajdonosa, melyből a Munka Érdemrend ezüst fokozata emelendő ki

Gádoros László (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 2800 Tatabánya, Ságvári u. 7/A

Okl. sz.: 387 Kelte: 1949.2.14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1945-től a Tatabányai Szénbányák Fatelepén szolgált, mint gyakornok, később a Petőfibánya N.V. kötelékében mint fatelepi üzemvezető helyettes, majd mint üzemvezető szolgált.

1950-től a Tatabányai Cement-és Mészművek Vállalat kőbányájában üzemvezető, 1952-től vállalati energetikus, majd 1963-tól a Cementgyár üzemvezetőjeként dolgozott.

1965-67 között a Műszaki Egyetem levelező tagozatán vegyipari gazdasági mérnök képesítést szerzett.

1975-ben kinevezték a Cement- és Mészművek Vállalat Üzemgazdasági Osztály vezetőjének, később - 1983-tól a vállalat igazgató-gazdasági helyettesi teendőit látta el.

1984-ben nyugállományba vonult.

1956-tól 1983-ig TIT tag, az 1960-as évektől tagja a Szilikátipari Tudományos Egyesületnek, 1983-ig a helyi csoport titkára.

35 éves aktív munkássága alatt több kitüntetést kapott

Dr. Gencsi László (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Kossuth L. u. 7.

Okl. sz.: 420 Kelte: 1949.7.16.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

Aktív szolgálati idejét 1989-ig az Erdőmérnöki Kar Növénytan Tanszékén töltötte, először mint demonstrátor, tanársegéd és adjunktus, majd 1965-ben kandidátusi védése után docens, tanszékvezető docens, végül tanszékvezető egyetemi tanárként.

Munkáját Fehér Dániel professzor úrnál kezdte, aki korán oktatói feladattal bízta meg. Hosszú tanszéki működése alatt a tanszéken oktatott valamennyi elméleti és gyakorlati oktatói anyagainak a művelésében és részben kialakításában aktívan részt vett. Végül az anatómia és az élettan területére szakosodott.

A jegyzetek és gyakorlati útmutatók írását igen korán megkezdte, tankönyvet is módjában volt megjelenteni. Sokat fáradozott a tanszéki gyakorlati eszközök kialakításán és a termőhelyismerettannal közös gyakorlatok megszervezésén. Ebből adódóan került sor arra is, hogy Pántos György távozása után néhány évig a Termőhelyismerettani Tanszékot is vezette. Hasonlóképpen a Botanikus Kert felső részének a megszerzésén, a kezelő- és üvegházainak felépítésén is sokat fáradozott.

Kutatási és szakirodalmi tevékenysége az anatómia és a fiziológia kérdéseivel foglalkozott - köztük kiemelkedően az erdeifenyő törzs- és koronafejlődésével, utóbbi asszimilációs és légzési tevékenységével. Ezeket publikációk mellett hazai és külföldi rendezvényeken is ismertette. Az egyetem tudományos közleményeit hosszú ideig szerkesztette. Nyugdíjasként még egy ideig oktatott, és Vancsura Rudolfal a Dendrológia c. könyvet fejezte be, amely már második kiadásban is megjelent.

Számos kitüntetésben volt része, melyek közül a "Munka Érdemrend Bronz fokozata" emelendő ki.

Gombossy Béla (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: NH-03824 Durham, 115 Dover Rd.

Okl. sz.: 395 Kelte: 1949.2.4.

1948 október 1-től mint az Erdészeti Kutató Intézet kutatója Dr. Fehér Dániel tanszékén dolgozik.

1949-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét.

1950 tavaszán tiltott határátlépés miatt 2 év 8 hónapi börtönre ítélik.

1952-es szabadulása után először technikusként, majd erdőmérnökként helyezkedik el a Budapesti Agrotervnél. Rizsföldeket tervez az Alföldön, és erdősávokat ültet az állami gazdaságoknak.

1956-ban elhagyja az országot és az USA-ba költözik. 12 évig Iowa államban, később egy magán mérnöki hivatalban dolgozik, mint híd tervező mérnök.

1968-ban az amerikai államhoz kerül, mint mérnök. Húsz évig dolgozik az Air Forcenak. Mint kiváló mérnök, az Air Forcenál három ízben részesül kitüntetésben. (Superior Performance Award.)

1987-ben nyugállományba kerül. A mai napig dolgozik a helyi elemi iskolában, mint matematika tanár.

Dr. h.c. Dr. Herpay Imre (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Tulipán köz 6.

Okl. sz.: 385 Kelte: 1949.2.14.

Pályáját a MÁV Pécsi Osztálymérnökségén kezdi, innen a pécsi Állami Erdőrendezőséghez kerül, mint erdőrendező, ezután következik a Soproni Egyetem, ahol először tanársegédként, majd adjunktusként, docensként, végül egyetemi tanárként dolgozik. 8 évig vezeti az Erdőhasználati és Erdőfeltárási Tanszéket (korábban: Erdőfeltárási Tanszék). Az Erdőmérnöki Kar dékánja 6 évig.

Kutatási és irodalmi tevékenysége:

Talajstabilizáció; erdei utak burkolatai; erdőfeltárás; fakitermelési és anyagmozgatási munkafolyamatok idő- és költségelemzése, optimalizálása; mezőgazdasági úthálózatok tervezése; mezőgazdasági utak tervezése, kísérleti út építése nemzetközi kooperációban.

Ezekről együttvéve 5 könyv (vagy könyvrész), 50 dolgozat, 17 kutatási jelentés, 12 egyetemi jegyzet készült. Ebből 20 idegen nyelven illetve külföldön.

Az Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményeinek szerkesztője (16 db).

Az MTA Erdészeti Bizottságának és albizottságainak tagja, az MTA-VEAB Erdészeti Szakbizottság elnöke, a IUFRO tisztségviselője 3 ciklusban (témafelelős, csoportvezető, osztálytárselnök)

Tudományos minősítései:

A mezőgazdasági (erdészet) tudományok kandidátusa, a Soproni Egyetem tiszteletbeli (honoris causa) doktora.

Társadalmi tevékenysége:

Az OEE soproni helyi csoport titkára, országos elnök 11 évig.

Kitüntetései:

A Munka Érdemrend ezüst és arany fokozata, Vadas Jenő Emlékérem, MTESZ Díj, Bedő Albert Díj, Bernhard-Eduard-Fernow Plakett (a Német Erdészeti Egyesület és az USA Erdészeti Egyesületének közös kitüntetése).

Horváth Lajos (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Szily u. 34.

Okl. sz.: 436 Kelte: 1949.9.24.

1949-ben szerzi meg diplomáját, ezt követően azonnal megkezdte aktív erdőgazdasági szolgálatát. Az akkori előírásoknak megfelelően, kezdő erdőmérnöként néhány hónapot kerületvezető erdésztként szolgált az Iváni Erdőgazdagságnál.

1950-1953-ig a Szombathelyi Állami Erdőgazdaságnál, Vasváron üzemegységvezető.

1954-1961-ig a Sárvári Erdőgazdaságnál, majd ezt követően 1974-ig a Szombathelyi Állami Erdőgazdaságnál dolgozik főmérnöként.

1975-1989-ig, nyugállományba vonulásáig a Falco Fagazdasági Kombinát vezérigazgató helyettese.

Összegezve: 40 évet töltött az erdőgazdálkodás és a kapcsolódó faipar szolgálatában, mindvégig Vas megyében.

Társadalmi munkát a Vas Megyei Tanácsnál és a MTESZ megyei szervezeténél végzett.

A Munka Érdemrend arany fokozatának, illetve az Eötvös Lóránd díjnak a tulajdonosa.

Horváth Zoltán (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 1012 Budapest, Vérmező u. 6.

Okl. sz.: 473 Kelte: 1949.12.19.

1950-1952 januárja között a Váci Erdőrendezősnél dolgozik.

1952 január-1955 júliusáig Egyetemünk Ábrázoló Geometria Tanszékén tanársegéd. A levelező oktatás vezetője.

1955-1956-ig az Erdőfeltárási Tanszéken dolgozik.

1956-1958 Műszaki Egyetemi Karok, Tereptani Tanszék.

1958-1959 Pilisi Állami Erdőgazdaság Szentendrei Erdészetenél műszaki előadó.

1959-1963 1. sz. Budapesti Erdőrendezősnél áll alkalmazásban.

1963-1985 Földmérő és Talajvizsgáló Vállalatnál irányító tervező, majd szakosztály vezető.

Fontosabb munkái közül néhány: A VÁTI megbízásából elvégzi Veszprém és Eger fotogrammetriai módszerekkel való felmérését. Számtalan kastélyt, templomot, pályaudvart (Keleti pu., Déli pu., Kelenföldi pu.) és a Váralagutát, illetve a Vársiklót mérte fel ezzel a módszerrel. A Hilton Szálló tájképbe illesztése, valamint a Bélapátfalvai Cementgyár ipari geodéziai munkálatainak vezetése is a nevéhez fűződik.

Munkájának köszönhetően számos hazai és külföldi (pl.: 1963 Bécsi Geodézia Világkongresszus, 1977 Krakko, Lengyelországi Geodéziai Kongresszus) konferencián vesz részt.

Jósvai Pál (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Szél Kálmán u. 52.

Okl. sz.: 424 Kelte: 1949.7.16.

1949-ben, az erdőmérnöki oklevél megszerzését követően a miskolci Erdőigazgatóságnál helyezkedik el mélyépítési előadóként, majd körzeti építésvezető, műszaki csoportvezető lesz.

1953-ban Budapesten az Erdőtervnel, ezt követően az Erdőgazdasági Építőipari Vállalatnál Miskolcon tervezőmérnök, majd építésvezető. Budapesti tartózkodása alatt miniszteri biztосként öntözőcsatornák építését irányítja, illetve működésképtelen öntözőrendszerek meghibásodási okait vizsgálja.

1956-ban Miskolcon az Erdőgazdaságnál építési ügyintéző, majd a műszaki vonal vezetője 1968-ig. Miskolcon egyéb munkája mellett utat, munkásszállót, vadászházat, családi házas beépítést tervez, ez utóbbinak geodéziai munkáit végzi. Mivel pályáján végigkíséri az építési munka, építészmérnöki oklevelet szerez.

1968-ban Nagykanizsára költözik, ahol a Zalaterv kirendeltségvezetőjeként dolgozik.
1977-ben Szombathelyen a Fakombinátnál helyezkedik el, a "Betonyp" könnyű építési szerkezet fejlesztésének vezetőjeként, főépítésként. A fejlesztés, épület prototípusok tervezése mellett az Építési Minisztérium megbízásából könnyűszerkezetes csarnoképületek ajánlati (típus) tervdokumentációit készíti.

Keller Ernő (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 1112 Budapest, Vöfény u. 3. I/10.

Okl. sz.: 437 Kelte: 1949.9.24.

Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után 1949 szeptemberében az Abádszalóki Erdőgazdasághoz helyezik beosztottnak.

1950 augusztus 1-én átszervezés következtében a Kisújszállási Erdészeti, majd

1951-ben a Kunszentmártoni Erdészeti vezetője lett, ahonnan

1953-ban a Szolnoki Erdőgazdaság műszaki vezetőjévé nevezik ki.

1953-ban átszervezés folytán az Erdőgazdasági Építővállalathoz kerül építésvezetőként, majd

1954-ben központi előadóként Budapestre helyezik. Néhány hónap múlva kinevezik a Mohácsi Farostlemezgyár beruházási vezetőjének. A gyár üzembehelyezése után, 1959-ben Budapestre, a Mélyépítő Vállalathoz kerül, ahonnan 1985-ben - 60 évesen - saját kérésére nyugdíjazzák.

Több kitüntetés birtokosa.

Dr. Kiss László (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 9423 Ágfalva, Baracsi u.

Okl. sz.: 474 Kelte: 1949.12.19.

1949-ben szerzi meg erdőmérnöki oklevelét.

1950 januárjában kezdi meg szolgálati tevékenységét az FM. 5. sz. Erdőrendezőségénél Kaposváron. 3 évig szolgál itt, ezalatt március közepétől december közepéig járja a Somogy megyei erdőket földmérőként. Megpályázza az Erdőmérnöki Főiskola Növénytan Tanszékére meghirdetett tanársegési állást. 1953. február 20-án áthelyezik Sopronba, az Erdőmérnöki Főiskolára.

1962-ben a Kertészeti Főiskolán szerezi meg kertészmérnöki diplomáját.

1959-ben az Erdőmérnöki Főiskolán végrehajtott "tisztoztatás" eredményeképpen megszűnik a munkaviszonya a Főiskolával (1959. március 14.).

Két hónapig fizikai munkát végez, majd sikerül bejutnia a soproni Erdővédelmi Állomásra. Az Ország 3 Erdővédelmi Állomásából 1960 elején megalakul az Erdészeti Tudományos Intézet (ERTI) Erdővédelmi Osztálya. Itt dolgozik 1984-ig, nyugdíjba vonulásáig. 2 évig vezeti az Alpokaljai Kísérleti Állomást. Tevékenységének legfontosabb területei a következők: a peszticidok fitotoxikus hatásának a vizsgálata, mikorrhiza kutatások, tuskókorhasztás, antagonisták erdővédelmi alkalmazása.

1967 szeptember 17-én szerzi meg egyetemi doktori címét az Erdővédelmi Tanszéken végzett toxikológiai vizsgálataival.

1991. szeptember 11-én rehabilitálták, megkapta a Címzetes Egyetemi Docens címet.

Szakirodalmi tevékenységét az 1956-ban megjelent "Fenyők" című kisebb dendrológiai munkájával kezdi meg a Főiskolán. Társszerzőként közreműködik egy rövidebb fejezettel az Akadémiai Kiadónál 1966-ban megjelent: "A fenyők természetése" című könyvben. Harmincegynéhány publikációja jelent meg szaklapokban, tudományos kiadványokban.

Az erdészeti kutatás és az erdőgazdálkodás fejlesztésében nyújtott közreműködéséért 1982. október 18-án megkapja az Erdészeti Tudományos Intézet Emlékérmét, illetve 1998. szeptember 15-én a Centenárium Vadas Jenő Emlékérmét.

Kóhalmy Gábor (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 2890 Tata, Bláthy O. u. 2.

Okl. sz.: 438 Kelte: 1949.9.24.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

Mérnöki munkáját a Földművelésügyi Minisztérium 13. sz. Miskolci Erdőrendezőségénél mint beosztott mérnök kezdi meg, majd 1950-től önálló mérnök.

1952-től csoportvezetői beosztásban dolgozik.

1953-ig az Állami Erdőrendezési Intézet 7. sz. Szegedi Kirendeltségéhez kerül ideiglenesen, majd ismét visszakerül az Erdőrendezőségre, amely akkor már az Állami Erdőrendezési Intézet 10. sz. Kirendeltsége nevet viseli.

Később a Borsodi Szénbányászati Tröszt Bányamérési Osztályának Főbányamérője. Itt "kiemelt mérnökként" dolgozik 1972-ig.

Közben 1959-ben bányaművelő mérnöki oklevelet szerez.

1972-től mint a Borsodi Bányamérés vezetője dolgozik 1985-ig, nyugdíjba vonulásáig.

Körmendi Pál (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 1400 Portland Oregon, NE 2nd Ave 803

Okl. sz.: 403 Kelte: 1949.4.9.

Kurdy István (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 5000 Szolnok, Tófenék u. 3.

Okl. sz.: 425 Kelte: 1949.7.16.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg. Még ez év nyarán munkába is állt, mint területvezető erdész Püspökladányban, a volt Erdészeti Szikfásítási Kísérleti Állomáson. Innen áthelyezéssel Szolnokra került, -akkor az ország legfátlanabb megyéjébe -, szintén állami erdészeti szolgálatba.

Nyugdíjazásáig itt dolgozott erdőművelési munkakörben, közben mag- és csemetermelési, erdőtelepítési- és fásítási, erdőnevelési előadó is volt. A legutolsó jogutódtól, a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságtól ment nyugdíjba 35 év után, mint erdőművelési osztályvezető helyettes és címzetes főmérnök. Nyugdíjazása után még további 10 évet dolgozott a Szolnok-megyei Gazdaságok Szakszolgálati Állomásán, s ennek jogutódjánál, ellátva öt Állami Gazdaság és egy Termelőszövetkezet erdészeti szakirányítását.

Publikáció jelentek meg az "Erdő", "Erdőgazdaság és Faipar" c. lapokban, elsősorban a gépesítés és kemizálás területén. Részt vett a táji erdőtelepítési és fásítási eljárások kidolgozásában, s ezek Nagy-Alföldre vonatkozó összefoglalásában.

Az Erdészeti Egyesületnek, annak Szolnoki Helyi Csoportjában évekig gazdasági felelősként dolgozott.

Több kitüntetés és dícséret tulajdonosa.

Dr. Láng Elemér (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 1124 Budapest XII., Bűrök u. 18.

Okl. sz.: 439 Kelte: 1949.9.24.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerzi meg.

1949-1950-ig tanársegéd a BME Út- Vasút Tanszékén Sopronban.

1950-1957-ig hidász főmérnök a MÁV Szombathelyi Igazgatóságán.

1957-1967-ig irányító tervező az ERDŐTERV-nél Budapesten.

1967-1968-ig m. igazgató a Zalaegerszegi Tanácsí Útépítő Vállalatnál.

1968-1970-ig irányító tervező a Győri Tervező Vállalatnál. 1969-ben Útépítés és forgalomtechnikai szakmérnöki oklevelet szerez (BME 960/1969.).

1970-1974-ig irányító tervező a Mélyépítési Tervező Vállalatnál, Budapesten.

1974-1986-ig mélyép. osztályvezető Budapesten az Alumíniumipari Tervező Vállalatnál.

1980-ban Doktori oklevelet kap (EFE 184/1980).

Nyugdíjasként, 1987-1994-ig a VIBEG-nél, Budapesten közműtervező.

1995-től a TURA Építőipari Kft.-nél, Budapesten út- és hídtervező.

Fő tevékenységi területe a vasúti, híd, út és vízügyi tervezés. Több külföldi megbízatás kivitelezésében vesz részt.

Az alábbi publikációi jól jellemzik szakirodalmi munkásságát : Doktori disszertáció, Tervezési segédleteket készít a MÁV hídszolgálat részére, Útépítési szakirodalom az Erdőterv tervezői részére, Gépesített útépítés tervezési vonatkozásai, Erdőgazdasági feltárási utak vízáteresztő műtárgyai, Obrováci Timföldgyár út- és térburkolatai, Épületgépészeti Zsebkönyv. Mediprint 1994.

Több kitüntetés, többek között a "Dunai árvízvédelemért" miniszterelnöki emlékérem birtokosa.

Markó Miklós (1921) okleveles erdőmérnök

Címe: 9600 Sárvár, Rákóczi u. 15.

Okl. sz.: 463 Kelte: 1949.2.14.

1949-ben szerez erdőmérnöki oklevelet.

1949-től a Szombathelyi Erdőgazdaság Vasvári erdőgondnokságánál helyezkedik el.

1949 december 28-tól a Szombathelyi Erdőrendezőséghez kerül, mint üzemtervező.

Részt vesz az Állami Gazdasági erdők tagosítási munkáiban (Lébény).

1959-től erdőfelügyelő a Szombathelyi és a Sárvári Erdőgazdaság területein.

1981-ben a Szombathelyi Erdőfelügyelőségtől megy nyugdíjba. Ezt követően üzemtervi revíziókat végez. Őrségi magánerdők leszámolásaival, vizsgálataival foglalkozik.
1983-1998-ig a Sárvári Erdészet Erdőművelési Osztályán dolgozik.
1963 óta a Vas megyei Bíróságnál erdészeti szakértő.
1996-tól a Győri Igazságügyi Kamara tagja.

Az Országos Sakkszövetség tagjaként részt vesz csapatbajnokságokon, játékosként, szervezőként, versenybíróként egyaránt.
Több kitüntetés tulajdonosa.

Dr. h.c. Dr. Márkus László (1919) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Tulipán köz 12.
Okl. sz.: 401 Kelte: 1949.4.9.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerzi meg.

Ezt követően az erdőgazdaságok, majd az Erdészeti Tudományos Intézet munkatársaként, tudományos munkatársaként tevékenykedik. Nyugállományba vonulása után az MTA Erdészeti Bizottság, az Internationaler Verband Forstlicher Forschungsanstalten tagja.
Kutatási területe az erdészettörténet, az erdészeti termelés, ökonómia és nagyvadgazdálkodás, valamint a természeti erőforrások gazdasági értékelése és eredményszámítása.

Munkásságát 12 könyv, könyvrészlet, 5 egyetemi jegyzet, mintegy 150 tudományos dolgozat fémjelzi.

Címzetes egyetemi tanár, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa.

1990-ben az Egyetemtől a "doctor honoris causa" címet kap.

Munkássága elismeréseként 1991-ben a Kaán Károly díjjal, 1998-ban a Vadas Jenő Emlékéremmel tüntetik ki.

Patkós Antal (1921) okleveles erdőmérnök

Címe: 4400 Nyíregyháza, Sóstói u. 61.
Okl. sz.: 478 Kelte: 1949.12.19.

1949-ben erdőmérnöki oklevelet szerez, majd a Debreceni Erdőgazdasági N. Vállalat Tiszadobi Erdőgazdálkodásánál helyezkedik el, mint szakelőadó.

1950 augusztus 1-től átszervezés következtében a Nyíregyházi Állami Erdőgazdaság kötelékébe kerül, mint a Tiszadobi Üzemegység vezetője.

1951 augusztusától az Erdőgazdaság központjában sorrendben műszaki előadói, csemetetermelési előadói, erdőművelési csoportvezetői munkaköröket tölt be.

1967 november 1-től az időközben Nyírségi Állami Erdőgazdasággá átkeresztelt munkahely igazgatóhelyettes főmérnökévé nevezik ki.

1970 január 1-től a volt Hajdúsági Állami Erdőgazdasággal és a helyi faipari üzemekkel történő összevonás következtében létrejön a Felsőtisza Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, ahol továbbra is főmérökként tevékenykedik 1980 áprilisáig.

1980 áprilisában - betegsége miatt - nyugállományba vonul.

Szakmai tevékenysége elsősorban az erdőművelés fogalomkörébe tartozó munkák szervezésére, irányítására és ellenőrzésére terjed ki. Irányítása mellett Szabolcs-Szatmár-

Bereg és Hajdú-Bihar megye területén több ezer hektár akác, fenyő, tölgy és nyár erdőt hoznak létre.

Társadalmi tevékenysége: az OEE helyi csoportjának titkára volt főmérnöki kinevezéséig. Több kitüntetés birtokosa.

Dr. Rabi István (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 1124 Budapest, Thomán I. u. 10.

Okl. sz.: 400 Kelte: 1949.4.9.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg, majd a Szellőző Művek Nemzeti Vállalatnál gépészmérnöki beosztásba kerül.

1950-től a Honvéd Térképészeti Intézet háromszögelő mérnökeként dolgozik. Az itt eltöltött 30 év alatt volt geodéziai osztályvezető, törzsmérnök, fotogrammetriai és tudományos osztályvezető, majd az utolsó 16 évben főmérnök, egyúttal parancsnokhelyettes.

Alapító tagja a Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek, ahol az első előadást tartotta, "Légiháromszögelési eredmények" címmel. Ezen kívül még 10 előadást tartott, ebből 6 cikk jelent meg.

1968-ban megkapta a Műszaki Tudományok Kandidátusa tudományos minősítést, és a doktori címet.

Az MTA Geodéziai Bizottság Fotogrammetriai Albizottság titkára 5 évig. Előadásokat tart a Székesfehérvári Földmérési Technikum levelező hallgatóinak. A Budapesti Műszaki Egyetemnek többdiplomamunkát bírált el. Két kandidátusi értekezés opponense, egy aspiránsnak aspiráns vezetője.

Több katonai és térképészeti kitüntetése van.

Sallay Béla (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 2051 Biatorbágy, Meggyfa út 1.

Okl. sz.: 399 Kelte: 1949.4.9.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg, ezután a Miskolci Állami Erdőgazdaság, majd a MÁV Anyagvizsgáló Intézetében dolgozik. Ezt követően a Földalatti Vasút Vállalat, és a Közlekedési Építő Vállalat geodéziai csoportvezetőjeként tevékenykedik. 4 évig az Országos Természetvédelmi Hivatal főosztályvezetője, majd a Vásárosnaményi Forgácslapgyár igazgató helyettes főmérnöke. Az ezt követő 11 évben az ERDÉRT Mátészalkai Fakombinát szakvezetője és üzemszervezője.

A fent vázolt csaknem 36 év alatt szakmai tevékenysége sokféle. A MÁV-nál mint anyagátvevő, többnyire külföldi kiküldetésben dolgozik.

Több munkahely geodéziai felelős irányítója, az alagútszigeteléseknél műszaki ellenőr. Az alagútépítések újraindulása után a KÉV Geodéziai Csoportját vezeti, ahol egyedülálló mérési módszereket tervez meg és vezet be. Az Országos Természetvédelmi Hivatalnál, mint országos hatáskörű szervnél, a természetvédelmi munkák országos irányításával és jogalkotási tervezetek készítésével foglalkozott. A FEFAG Forgácslapgyárban szerelési és beüzemelési munkákat, a Mátészalkai Fakombinátnál a gömbfa részleget irányítja. 1983-ban vonul nyugdíjba.

Több kitüntetés tulajdonosa.

Dr. Schmidt Ernő (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Kárpáti K. u. 21.

Okl. sz.: 428 Kelte: 1949.7.16.

Erdőmérnöki oklevelét kitűnő minősítéssel 1949-ben szerezte meg, majd az Erdei Melléktermékeket Értékesítő Vállalatnál kezdi meg munkáját. Megismerkedik az erdőmérnöki szakmától kissé távol eső fakémiával, és ez a szakmai irányultság később egész pályafutását elkíséri.

1950-től a Novai Kísérleti Falepárló Üzem vezetője. E munkaköre mellé a Zalaegerszegi Gyantapárló Üzem építésére és üzemeltetésére is megbízást kap.

1952-ben a nógrádi Tolmácsra helyezik egy felépítendő falepárló üzem vezetőjének, ahol az üzem létesítése - tervezése, építése - után a termelést irányítja.

1957-ben Szombathelyre, a Nyugat-Magyarországi Fűrészekhez kerül, ahol az első forgácslap üzem vezetésére kap megbízást. Később a vállalat főtechnológusa, majd főmérnöke lesz.

1974-ben az akkor alapított FALCO Fakombinát vezérigazgatójának nevezik ki.

A 32 éves szombathelyi szolgálati idejében aktív résztvevője három forgácslapüzem, az első faforgácslap felületkezelő üzem és az Európában is újat jelentő cementforgácslapgyár építésének

1989-ben vonul nyugaljába.

Közel 20 éven át vesz részt az Egyetem Faipari Mérnöki Karán az oktatásban, kezdetben meghívott előadóként, majd címzetes egyetemi docensként, és 1981-től címzetes egyetemi tanárként. 1971-ben faipari szaktudományokból doktorrá avatják.

1975-1990 közötti időszakban országgyűlési képviselőként a Parlament Mezőgazdasági Bizottságában a fagazdaság ügyeivel megbízott képviselő.

A Faipari Kézikönyv társszerzője, az Erdészeti és Vadászati Lexikon egyik szakmai szerzője. Összesen 22 szakdolgozata jelenik meg.

Szakmai munkáját számos állami és vállalati kitüntetéssel ismerik el, melyek közül kiemelendő az 1976-ban elnyert Eötvös Lóránt Díj, és az 1978-ban kapott Állami Díj.

Schmuck Mihály (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 8609 Siófok, Széchenyi u. 49.

Okl. sz.: 466 Kelte: 1949.11.14.

1949-ben szerzi meg erdőmérnöki oklevelét.

1950-ben a Földművelésügyi Minisztérium 7. sz. Erdőrendezőségéhez kerül, Kaposvárra.

1955-ben áthelyezik az Észak-Somogyi Állami Erdőgazdasághoz, Zamárdiba, ahol mint erdőművelési előadó, fásítási előadó, végül mint fásítási és szakirányítási csoportvezető dolgozik. Munkaterülete a Balaton teljes déli partja. Ebben az időszakban indult meg a Balaton-fásítás, ami elősegítette, hogy nagy területen eredményes fásításokat végezhesse.

1968-ban, amikor megalakult a MÉM Állami Erdőrendezősége, mint erdőfelügyelőt az Erdőrendezőség Zamárdi Kirendeltségéhez osztják be, és itt dolgozik 1981-ig, nyugállományba vonulásáig.

Több kitüntetés tulajdonosa.

Schügerl Miklós (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 1163 Budapest, Úzbég u. 23.

Oklevél száma: 383 Kelte: 1949.02.14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerzi meg.

Ezt követően két évig az erdészetben, majd az állami földmérésnél dolgozik egészen nyugdíjba vonulásáig. Munkahelyének neve többször változik ez idő alatt: kezdetben Földmérési Igazgatóság, Földmérési Intézet, majd Városmérési Intézet, végül Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalattá alakul.

Az itt töltött évek alatt részt vesz a legkülönbözőbb geodéziai, főleg terepmunkákban. Térképfelújítással, város- és gyár mérésekkel, majd 1961 után a negyedrendű alappontsűrítéssel foglalkozik. Munkálkodik először a hagyományos-, majd a távméréses hosszúoldalú sokszögeléssel is.

61 éves korában vonul nyugdíjba, de még 3 évig folytatja a terepi munkálatokat.

Munkájáért több elismerést is kap.

Dr. Somkuti Elemér (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Soproni Egyetem

Okl. sz.: 398 Kelte: 1949.4.9.

1945-1947-ig a Borsod Megyei Földhivatalnál műszaki osztályvezető helyettes, Miskolcon.

1949-ben rövid ideig a Szolnoki Erdőgondnokságnál dolgozik mérnöki beosztásban.

1949-1952 között a Miskolci Erdőrendezőségénél beosztott mérnök, majd főmérnök.

1952-1955-ig Az MTA Tudományos Minősítő Bizottságának aspiránsa Moszkvában, az Erdőipari Egyetemen.

1956-ban az Erdészeti Tudományos Intézet igazgatóhelyettese, Budapesten. 1956. március 1-én megszerzi a mezőgazdasági (erdészet) tudományok kandidátusa címet.

1957-1958-ig a KGST Erdészeti-, Fa-, és Cellulózipari Állandó Bizottságának választott nemzetközi titkára, Budapesten.

1958-1966-ig az Erdőmérnöki Főiskola Üzemtani Tanszékének vezetője, a főiskola igazgató helyettese, docens, 1961-től egyetemi tanár, az 1962-1965 években, az egyetemmé válást követően, az Erdőmérnöki Kar első dékánja.

1966-1969-ig a Faipari Kutató Intézet igazgatója, Budapesten.

1969-1975-ig Moszkvában, a KGST Titkárság Könnyűipari Titkárságán faipari szakértő.

1975-1976-ig a Faipari Kutató Intézet tudományos tanácsadója, Budapesten.

1976-1991-ig az Erdészeti és Faipari Egyetem Üzemtani Tanszékének vezetője, tanszékvezető egyetemi tanár 1988.07.01-ig, egyetemi tanár nyugdíjazásáig. 1985. május 14-én megszerzi a mezőgazdasági (erdészet) tudományok (MTA) doktora címet.

1978-1981 között az Egyetem oktatási rektorhelyettese.

Szakirodalmi munkásságát több, mint 100 szakcikk, több könyv, könyvrészlet, 17 egyetemi jegyzet prezentálja. Oktatásszervezési-, tudományos- és kulturális kapcsolatok ápolása és létrehozása keretében összesen 19 országban tesz látogatást (ezen országok közül 5 ország az EU tagja), vesz részt tanulmányutakon, értekezleteken, kutatási programokban.

Társadalmi munkája keretében a Faipar című szaklap Szerkesztő Bizottsági tagja és szerkesztője 1993-1996-ig. A VEAB Gazdasági-, Jogi- és Társadalomtudományi Munkabizottságának tagja. A Faipari Tudományos Egyesület (FATE) örökös tagja.

A következő kitüntetések birtokosa: Szocialista Munkáért Érdemérem (1963), Munka Érdemrend ezüst fokozata (1968), KGST Jubileumi Emlékérem (1974), Heinrich-Christian-Burckhardt-Medaille Adományozó: Der Forstwissenschaftliche Fachbereich der Georg-August-Universität, Göttingen (1990).

Szeberényi István Steven S. Alexander (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 32819 Orlando, FL, 6614 Parson Brown Dr.

Okl. sz.: 384 Kelte: 1949.2.14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerzi meg, ezt követően a Soproni Erdészeti Kutató Intézetben dolgozik.

1951-1956 között a Budapesti Mélyépítő Vállaltnál építésvezető. Résztvesz a Mátravidéki Erőmű kötélpályájának alapozásánál, vasúti vágány- és vagonbuktató építésénél. Főépítésvezető a gyöngyöSOROSZI gátépítésnél és a rudabányai ércdúsító ipartelep építésénél. 1956-ban a budapesti Mélyépterv tervező mérnökeként, a mohácsi vízműtárgy kivitelezésén dolgozik.

1956-1984 között az Egyesült Államokban különböző tervező vállalatoknál tevékenykedik, mint tervező főmérnök és társtulajdonos. Kentucky államban önálló irodát nyit.

1962-ben amerikai állampolgár lesz, és ez alkalommal vezeték- és keresztnévét is felcseréli Steven Szeberényi Alexanderre.

Mint erdőmérnök az USA-ban nem dolgozik, átképzzi magát általános mérnöki pályára.

A törvények által előírt vizsgák után önállóan dolgozik.

1964-től 1985-ig tagja az American Society of Civil Engineers-nek.

1972-1984 között az American Water Works Association szervezetnek tagja.

1984-ben Florida államba költözik, ahol mint főmérnök dolgozik egy tervező vállalatnál.

1988-ban nyugállományba vonul.

1987-ben tagja lesz az Amerikai Arbitration Association kivitelezési vitákat bíráló osztályának, és ezen a vonalon vitás kivitelezési ügyek eldöntésével foglalkozik, a mai napig is aktívan.

Szegletes József (1920) okleveles erdőmérnök

Címe: 2621 Verőce, Migazzi u. 3.

Okl. sz.: 429 Kelte: 1949.7.16.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerzi meg.

1950-től a Váci Állami Erdőgazdaságnál üzemegységvezető.

1951-től a Diósjenői Erdőgazdaságnál vasútüzemvezető, majd 1952-től a Nógrád megyei Erdőgazdasági Egyesülésnél műszaki előadó.

1953-tól a Földművelési Minisztérium Erdészeti Főigazgatóságán mérnöki munkakörben,

1954-től a Váci Állami Erdőgazdaságnál erdőszetvezetőként dolgozik.

1964-től Vácott gépesítési előadó, ezt követően az Ipolyvidéki Erdő- és Fafeldolgozó gazdaság vasútüzemvezetője. Innen megy nyugdíjba 1980-ban.

Többször kap kitüntetést.

Szél Ede (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 2000 Szentendre, Berkenye u.35.

Okl. sz.: 430 Kelte: 1949.7.16.

1949-ben a Hegyvidéki Nemzeti Vállalatnál kezdi meg pályafutását. 1949-ben számos átszervezés következtében munkahelye és beosztása többször változik. A Pestvidéki Állami Erdőgazdaság főmérnökeként, majd a Pilisszentkereszti Erdészet vezetőjeként tevékenykedik. 1959-69 között a Vértesi Állami Erdőgazdaság erdőművelési csoportvezetője, később termelési osztályvezetője. Feladata a cserések tölgyesekké való átalakítása, a felújítási hátralékok felszámolása, az erdőtelepítés fokozása, valamint a túltartott bükkösök felújítása.

1969 től nyugdíjazásáig a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság Szentendrei Erdészetének a vezetője, illetve fél évig tudományos főmunkatársa.

Az erdészetvezetésben fő feladatának tekinti az erdőművelés, a vadászat és az üdülőerdők követelményeinek összehangolását.

Nyugdíjasként két éven keresztül a Növénynemesítő Intézet munkatársa.

Társszerzője Dr. Danszky: Magyarország tájainak erdőfelújítási és erdőtelepítési irányelvei és eljárásai című szakmunkának. Néhány szakcikket és novellát is írt erdészeti illetve vadászati lapokban.

A Vértesi Erdőgazdaság Országos Erdészeti Egyesület helyi csoportjának tíz évig titkára. Az Országos Erdészeti Egyesület több szakosztályának tagja, Szentendrán társadalmi munkában a környezet-természetvédelmi munkakört látja el.

Néhány kitüntetést kap, míg környezetvédelmi munkáját Széchenyi Emlékplakettel díjazták.

Szenczi Gyula (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 2510 Dorog, Bécsi u. 27.

Okl. sz.: 467 Kelte: 1949.11.14.

1949-ben szerzi meg erdőmérnöki oklevelét, és a Süttői Állami Erdőgazdasághoz kerül beosztott mérnöknek.

1950-1951 között a Süttői Állami Erdőgazdaság Esztergomi Igazgatóságán, majd a Szolnoki Állami Erdőgazdaságnál műszaki előadó.

Személyes okokból 1952-ben elhagyja az erdészetet, és a Dorogi Szénbányánál helyezkedik el, beosztott mérnökként.

1954-ben Sopronban megszerzi bányamérnöki-, míg 1963-ban Miskolcon a bányipari gazdasági mérnöki diplomáját.

A Dorogi Szénbányától ment nyugdíjba 1984-ben.

Bányászati tevékenysége alatt dolgozik mint beosztott mérnök, üzemvezető főmérnök, területi főmérnök, műszaki osztályvezető.

Ez idő alatt 12 évig az OMBKE Dorogi Csoportjának titkára. Szoros kapcsolatot épít ki az Országos Erdészeti Egyesület Pilisi Csoportjával, a mai napig tartja a kapcsolatot erdész kollégáival.

Tanács István (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Kossuth L. u. 8.

Okl. sz.: 381 Kelte: 1949.2.14.

36 év aktív szolgálati ideje alatt két munkahelyen dolgozik. Az első 7 évet az Államerdészethnél tölti, Somogy megyében, ezt követően pedig a Kaposvári Közüti Építő Vállalatnál dolgozik 29 éven keresztül, majd nyugdíjbamenetele után még további 4 évet.

Az Államerdészethnél töltött szolgálati ideje alatt kezdőként egy évig a Berzencei Erdőgondnokságnál beosztott mérnök, majd Kaszópusztán erdőművelési előadó.

1950 nyarán, az erdőgazdasági szervezet kialakításakor a Kaposvár-Északi Állami Erdőgazdasághoz nevezik ki erdőművelési szakelőadónak, majd novembertől igazgatóhelyettesnek. Amikor 1952 elején megalakul a Somogy Megyei Erdőgazdasági Egyesülés, annak főmérnöke lesz. Az Egyesülés megszűnése után fél évig, mint a Nagyatádi Erdőgazdaság megbízott igazgatója dolgozik, majd 1953 augusztusától a Kaposvári Erdőgazdaságnál erdőművelési főmérnök.

1956-ban a közlekedési tárcához tartozó Kaposvári Közüti Építő Vállalathoz megy át főépítésvezetőnek. E vállalatnál később mint termelési osztályvezető, majd - 17 évig - mint igazgatóhelyettes főmérnök és 4 évig mint műszaki előadó dolgozik.

A vállalat profilja út- és műtárgyépítési munkák kivitelezése, elsősorban az állami úthálózaton, de a "bekötő út" program és a mezőgazdasági igények kielégítése is számos feladatot jelent számára.

Társadalmi munkaként a kihelyezett útépítő technikumban geodéziát oktatott. A "bekötő út" program keretében pedig út- és műtárgytervezési munkákat folytatott.

Több kitüntetés, pl. a "Munka Érdem Érem", "Kiváló Újító" (bronz fokozat), és az "Újítói emlékérem" tulajdonosa.

Torkos Ferenc (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 8330 Sümeg, Kossuth u. 11.

Okl. sz.: 352 Kelte: 1948.7.5.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerzi meg.

A diploma megszerzése után a MÁLLERD Jánosházai Erdőgondnokságán gyakornokként dolgozik. A Nemzeti Vállalatok felállásakor, 1949-től ugyanitt faállomány felvevő mérnökként tevékenykedik.

1950-től a sárvári székhelyű a Szovjetunió Vagyonát és Erdejét Kezelő Hivataltól visszakapott Farkaserdő Káldi Erdőgondnokságát vezeti.

Ezt követően a Sárvári Erdőgazdasághoz kerül erdőművelési előadóként, ahol a ma is vitatott Kemenesháti fásítás gyakorlati megvalósításában vesz részt.

1951-ben a Veszprém megyei Erdőgazdasághoz vasútügyi-, 1952-ben pedig az Ugodi Erdőgazdasághoz gépesítési előadói munkakörbe helyezik át. A gyakori átszervezésnek és áthelyezésnek politikai okai is voltak, melyek eredményeként 1955-ben eltávolítják az erdészettől.

Ezután 8 évig a közlekedésépítésben, 20 évig a tanácsi közigazgatásban dolgozik építésvezetői, illetve építésügyi hatósági munkakörökben, 1983-ban történt nyugdíjazásáig. Munkahelyein időnként kisebb jutalmakat és kitüntetéseket is kap.

Ván László (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 6000 Kecskemét, Hunyadi u. 10.

Okl. sz.: 447 Kelte: 1949.10.24.

Egyetemi tanulmányainak befejezése után a Kiskunhalasi Erdőgazdálkodásnál, majd a Délkunsági, illetve Kiskunsági Erdőgazdálkodásnál dolgozik, három esztendő kivételével. Ezt, az 1951-1954 közötti három esztendőt egészségi okok miatt - gyenge tüdejére tekintettel - Zalában a Lenti, illetve a Zalaegerszegi Erdőgazdálkodás Novai üzemegységében tölti. 1956-ig üzemvezetői, ezután pedig erdőművelési osztályvezetői beosztásban dolgozik. Szakmai érdeklődése az erdőművelésre irányul. Erdőtelepítéssel és felújítással, valamint az ezekhez tartozó munkákkal foglalkozik. Szolgálati ideje alatt a Duna-Tisza Közének Bács-Kiskun megyei részén - a telepítések folytán - az erdősültség háromszorosára emelkedik, és eléri az országos átlagot.

Nyugdíjasként aktívan részt vesz a Kecskeméti Arborétum létrehozásában.

A "Bedő Albert emlékérem" (1972), "Eötvös Lóránt díj" (1976), "Josef Lenné aranymedál" (Basel, 1988., Goethe Alapítvány) tulajdonosa.

Dr. Vicze Ernő (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 1022 Budapest II., Felvinci út 14.

Okl. sz.: 444 Kelte: 1949.9.24.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerzi meg, majd ledoktorál. Később a Közgazdaságtudományi Egyetemen megszerzi az okleveles közigazgató képesítést.

Államrendészeti szolgálatát a Lillafüredi Állami Erdei Vasutaknál kezdi meg, ahol kezdetben üzemvezető, majd főmérnök, később megbízott igazgató. Innen az Erdei Melléktermékek Termelő és Értékesítő Vállalathoz kerül beruházási csoportvezetőnek. A vállalat átalakulása után műszaki és beruházási osztályvezetőként dolgozik 1956 tavaszáig.

1956-tól a Mohácsi Farostlemezgyár Vállalat műszaki és beruházási osztályvezetője.

1958-1967 között erdővédelmi felügyelőként dolgozik.

1967-től 1970-ig a Budavideki Erdő és Vadgazdálkodás műszaki erdőgazdálkodási vezetője.

1971-től önálló méhésztudományi szakértő, munkásságát igazságügyi és földművelésügyi kettős kitüntetés fémjelzi.

Irodalmi munkássága kezdetben erdőgazdálkodási, amit mintegy 2 tucat szakcikk és több dolgozat jelez. Két erdőgazdálkodási könyv - A tölgyek- és Az Erdőgazdálkodás könyve - társszerzője.

Irodalmi munkássága az ismeretterjesztést is érinti (Élet és Irodalom, Búvár), aztán szinte teljesen átfordul méhésztudományi vonalra. Szakcikkei szinte a méhésztudomány minden területét érintik. 4 könyv önálló-, 6 könyv társszerzője. Előadásokat tart itthon és külföldön. A Magyar Méhészek Egyesületének megalapításának egyik fő szervezője, alapítója, 10 éven át vezetőségi tagja, ma tiszteletbeli elnöke.

Több hazai és külföldi méhésztudományi kiállítás díjnyertese, külföldi méhésztudományi egyesületek kitüntetője, a Magyar Méhészek Egyesülete Magyar Méhésztudományért és az Örösi Emlékérem, valamint az Újhelyi díj tulajdonosa.

Vitus Géza (1920) okleveles erdőmérnök

Címe: A-7000 Eisenstadt, Bahnstr. 21.

Okl. sz.: 468 Kelte: 1949.11.14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerzi meg, ezt követően Kapuvárra helyezik, mint beosztott erdőmérnököt. Még ez év őszén Brennbergbányára helyezik át, és átveszi a Brennbergi Üzemegység vezetését.

1953-tól a Soproni Tanulmányi Erdőgazdaság Erdőművelési Csoportjának vezetője. A Tanulmányi Gazdasághoz csatolt Rőjtöki és Iváni erdészetek több mint 100 ha-t erdősítenek ekkor erdeifenyő és cser csemetével.

1962-től a Fásítási Csoport vezetője.

1964-ben Ausztriába költözik

1966-tól a Kismartoni Püspökségnél erdőgazda. Mintegy 150 ha új erdőt telepít, és kb. 200 ha sarjerdőt alakít át szálerdővé. Közben több ezer ha mezőgazdasági területet kezel.

1993-ban vonul nyugdíjba.

Munkásságáért a Kismartoni Kormány a "Becsületrend Aranyfokozatá"-val, a Kismartoni Püspökség a "Szt. Márton Rend Aranyfokozatá"-val, és II. János Pál pápa a Szt. Sylvester lovagrendbe való felvételével tünteti ki.

Zágoni István (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 1113 Budapest, Takács M. u. 14.

Okl. sz.: 446 Kelte: 1949.9.24.

1949-ben szerzi meg erdőmérnöki oklevelét, ezt követően Zalában kezdi el szolgálatát fagazdasági műszaki területen. Folyamatosan ledolgozott 37 év után nyugdíjba vonul.

Nyugdíjas szaktanácsadóként még 1993-ig dolgozik a LIGNIMPEX-nél, illetve jogutódjánál.

1949-1950 között a Csömödéri-Lenti erdei vasútüzem üzemmérnöke, majd vezetője.

1950-től 1953-ig a Megyei Központ Műszaki Osztályának vezetője.

1953-1956 októberéig az Erdőgazdasági Építő Vállalat főmérnökeként tevékenykedik.

1956-1966 között az OEF Faipari Főosztályára helyezik, mint a Mohácsi Farostlemezgyár irányító-szervező főmérnökét.

1962-ben megbízzák az Európai Gazdasági Bizottság Faipari Munkabizottságban Magyarország képviselőjeként. A Bizottság munkájában éveken át előadásokat tart, és több választott tisztséget töltött be.

Az 1966-1972-es időszakban az Országos Tervhivatal Mezőgazdasági Főosztályán a faipari szakterület főmérnöke.

1971-ben megkapja a "címzetes egyetemi docens" folemezgyártás témakörben.

1972-1986 között az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Iroda első igazgatóhelyettes főmérnöki munkakörében dolgozik.

Az 1986-tól 1993-ig terjedő időszakban mint nyugdíjas a LIGNIMPEX Vállalat műszaki tanácsadójaként, a vállalat pénzügyi forrásaiból fagazdasági fejlesztések megvalósításán fáradozik.

Aktív időszakában társszerzője az "Erdőgazdasági-Faipari és Vadászati Lexikon" és a "Fűz" című könyveknek, valamint résztvesz tankönyvek szaklektori, szakcikk szerzői és

szakbizottsági kiadványok munkájában. A Faipari Kar vizsgabizottságaiban 14 éven keresztül tevékenykedik. A munkahelyi Vöröskeresztes munkában aktívan közreműködik.

Több kitüntetés, pl. "Kiváló Feltaláló Aranyfokozat", és a Vöröskereszt Ezüst fokozat tulajdonosa.

Zathureczky Lajos (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 3532 Miskolc, Győri kapu 67.

Okl. sz.: 397 Kelte: 1949.4.9.

1949-ben szerzi meg erdőmérnöki oklevelét, majd felvételt nyer a Miskolci Erdőgazgatósághoz, ahol megszakítás nélkül 35 évet szolgál 1993 évi nyugdíjazásáig.

A műszaki, erdőgondnoki, fahasználati, szakfelügyelői munkakörök ellátása után 1962-ben megállapodik, és nyugdíjazásáig az Erdőművelési Osztályt vezeti folyamatosan a Bükki, Keletbükki, Északborsodi Erdőgazdaságnál, Miskolc székhellyel.

Nyugdíjazása után, 1994 végéig 11 éven át a Bükki Nemzeti Parknál erdészeti felügyelő.

Erdőművelési tevékenysége idején készítik el az 1962-63-as években a "Magyarország Erdőgazdasági Tájai erdőfelújítási és erdőtelepítési irányelvek" című könyvek 16-os Borsodi dombvidék, 17 Tornai karszt, 18 Bükk hegység tájakra vonatkozó irányelveket.

A Szocialista Munkáért emlékérem, a Munka Érdemrend Aranyfokozata kormánykitüntetések, számos egyéb elismerés, pl. az Országos Erdészeti Egyesület Bedő Albert Emlékérem tulajdonosa.

Zoltán Tamás (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 1037 Budapest, Folyondár u. 22.

Okl. sz.: 465 Kelte: 1949.11.14.

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

Egy hónappal később már a Debreceni Erdőrendezőségen dolgozik, mint erdőrendező.

1952 őszén bányamérnöki átképzésre jelentkezik Sopronba, közben a Percesi Szénbányáknál bányafelmérőként, majd üzemvezető főmérnökként dolgozik.

Bányamérnöki diplomáját 1957 májusában kapja meg.

1958-ban Budapestre helyezik át a Bányászati Kutató Intézethez tudományos munkatársi beosztásba. Munkaterülete tartozik a bányakár szakértői vélemények elkészítése, majd a bányauregek környezetében végbemenő kőzetmozgások megfigyelési rendszerének kidolgozása, és annak gyakorlati bevezetése, alkalmazása.

1981-ben a Bányaművelési Osztály vezetőjévé nevezik ki, majd 1985-től nyugdíjazásáig a Bányászati Főosztály vezetője.

Közel 40 szakcikk szerzője magyar, angol, orosz és német nyelven.

Több kitüntetés, pl. a "Munka Érdemrend Bronz fokozatának" tulajdonosa. A Magyar Vadászok Országos Szövetsége, és az Országos Magyar Vadászati Védegyelet a "Nimród Vadászérmét" adományozta munkássága elismeréseként.